

tomu nepřekáží jiné ještě nezahlazené odsouzení), odsouzený je zproštěn povinnosti vyjeviti odsouzení na dotaz před soudem nebo před jiným úřadem. Práva třetích osob, jež se zakládají na odsouzení, zůstávají nedotčena. Předpis § 6 stanoví, že, je-li odsouzení zahlazeno, nutno to poznamenati v trestním spise, na trestním listě úřadu rejstříku trestů, v záznamech správních úřadů a ve všech jiných záznamech, které se vedou o odsouzení. Zahlazené odsouzení nesmí býti pojato do výpisu z rejstříku trestů, zpráv podávaných úřadem rejstříku trestů, nebo do vysvědčení bezúhonnosti, ani jakýmkoli jiným způsobem v nich vyznačeno. To jsou všechny důsledky, které zákon k zahlazení odsouzení pojí. Je sice pravda, že v důsledku zahlazení odsouzení nabývá odsouzený v případech, ve kterých zákon s odsouzením pojí určitou nezpůsobilost k nabytí veřejného úřadu [na př. § 26, lit. d) trest. zákona a § 2, č. 3 služ. pragm. č. 14/1915 ř. z.], zase způsobilosti, aby dosáhl místa ve veřejné službě, ježto nadále se pokládá za osobu soudně bezúhonnou a žádný úřad nesmí o onom odsouzení podati zprávu, ale ze žádného důsledku, které zákon č. 111/1928 Sb. v §§ 5 a 6 uvádí, nelze dovoditi, že by zahlazením nabýval odsouzený ipsa lege dřívějšího služebního místa, jehož rozsudkem pozbyl, nebo právního nároku na nové propůjčení dřívějšího služebního místa se všemi důsledky tohoto dřívějšího služebního poměru. Důsledek takový musil by, měl-li by nastati, v zákoně býti uveden. Tomu však tak v zákoně č. 111/1928 Sb. není. Naopak ztráta služebního místa a spojené s tím pozbytí aktivních nebo zaopatřovacích požitků zůstávají i po zahlazení odsouzení v platnosti, neboť účelem zákona č. 111/1928 Sb. je jen, aby polepšený odsouzenec byl způsobilý nabytí zachovalosti potřebné k získání existenčních podmínek pro budoucnost, nikoli však ztracených výhod, které spočívají na zvláštním ustanovovacím správním aktu.

(Nález z 19. listopadu 1937, č. 15.420/37.)

**Pro trestní řízení správní ve věcech týkajících se dopravy podle § 1 zák. č. 198/1932 Sb. platí odvolací lhůta čtrnáctidenní podle § 148 živn. řádu.**

Stěžovatel byl odsouzen pro přestupek § 17 zákona z 23. prosince 1932, č. 198 Sb. Podle § 19 tohoto zákona platí pro dopravu uvedenou v § 1, tedy i pro dopravu nákladů provozovanou stěžovatelem, pokud tento zákon nestanoví nic jiného, ustanovení živn. řádu a předpisy jej měnící nebo doplňující. Platí tedy také ustanovení § 148 živn. řádu, podle něhož v trestních věcech musejí býti rekursy podány během 14 dnů po intimaci u živnostenského úřadu I. stolice. Podle toho platí pro trestní řízení ve věcech týkajících se dopravy podle § 1 zákona č. 198/1932 Sb. odvolací lhůta 14denní.

(Nález z 20. listopadu 1937, č. 1358/35-3.)